

[Eva Ree.]

en pædagog bør være, og hvordan en børneinstitution bør ledes. Den pædagogiske målsætning undergår forandringer i tidens løb, skifter i takt med samfundsudviklingen. Undersøgelser, der er foretaget i tidens løb, viser, at man i 1920'erne især belyste børnehavens sundhedsmæssige virkning, i 1930'erne var det børnehavens sociale virkning, i 1960'erne den skoleforberedende, nogle vil mene den pædagogiske, virkning. Hvad man vil komme til at koncentrere sig om i 1970'erne må man vel foreløbig gætte sig til. Jeg vil mene, det bliver det trivselmæssige aspekt for såvel børn som medarbejdere, og bl. a. af disse grunde har vi sympati for VS-forslaget. For øjeblikket er det jo sådan, at der fra mange sider, også fra børnehavepædagoger og børnepædagoger i det hele taget, efterlyses en tilbundsgående undersøgelse af dansk vuggestue- og børnehavevirksomhed; denne undersøgelse kan givet få betydning for det videre arbejde med de problemer, som nu er rejst, og som vi gerne vil følge.

Grethe Philip: Der opstår i disse år en lang række nye samarbejdsformer, som alle har den tendens, at man i højere grad ønsker at medinddrage personalet i et bedre samarbejde, et bedre samarbejde indbyrdes og et bedre samarbejde med lederen. Man ønsker at høre personalet i alle vigtige sager, man ønsker at give dem en medindflydelse. Jeg tror, vi derved er inde i en god udvikling, og jeg synes, vi skal glæde os over, at der fra personalets side — og det gælder ikke mindst inden for børnefor-
sorgens område — har været så mange røster fremme om, at personalet gerne ville høres, de vil gerne være med, de vil gerne være aktive i spørgsmålet om ledelsen af de forskellige institutioner.

Der er, som det blev nævnt, allerede fra socialministeriets side vist imødekommenhed over for ønskerne om at medvirke i form af et cirkulære, der er udsendt om nye medarbejderråd med betydelig medindflydelse fra personalets side. Jeg håber, at disse nye regler vil komme til at virke heldigt og efter hensigten.

Vi ser noget tilsvarende på andre områder inden for det sociale felt. Jeg tænker f. eks. på åndssvagefor-
sorgen, som nu i en halv

snes år har arbejdet med noget, der for så vidt kan kaldes en vis form for kollektiv ledelse, idet man ude i de enkelte centre ikke har en enkelt person, der står i spidsen, man har 4 forskellige ledere, en overlæge, en specielt socialt kyndig, en undervisningskyndig og en inspektør, der tilsammen leder institutionen. Men jeg vil gerne stærkt understrege netop ud fra de erfaringer, man har inden for åndssvagefor-
sorgen, at dér er det ganske klart afgrænset, hvilket ansvarsområde hver af de fire personer, der indgår i, om vi vil, dette kollektiv, har. Det lægger jeg stor vægt på. Jeg tror ikke, vi slipper uden om, at vi stadig har brug for at vide præcis: hvilken person sidder for dette specielle område med det endelige ansvar? Jeg tror ikke, det lader sig gøre at lægge det over på flere i et fællesskab. Det gælder ikke mindst, hvor det drejer sig om økonomiske dispositioner, hvor jeg mener, det er helt nødvendigt, at vi har en enkelt person i spidsen, som har det endelige ansvar, selv om jeg altså meget gerne ser, at der stadig foregår indbyrdes drøftelser.

Jeg forstår, at man nu i direktoratet for børnefor-
sorgen arbejder med de problemer, der er rejst, og som vi drøfter her i dag, og at der i og for sig ikke er noget i selve loven, der forhindrer, at man kan gå videre ad disse veje. Under hensyn hertil og under hensyn til, at vi snart skal tage hele loven op til revision, kan jeg ikke støtte forslaget om nu at gå til en ændring. Derimod vil jeg gerne give tilsagn om, at vi, når vi til sin tid kommer frem til at skulle ændre hele loven, da vil være med til at tage en drøftelse om disse spørgsmål og så vidt muligt imødekomme ønskerne fra personalet om at være med og under en eller anden form også deltage i ledelsesfunktionerne.

Vivike: Det lovforslag, VS har fremsat, kan ikke siges at være noget overbudsforslag, for det går jo ikke ud på, at man generelt skal indføre kollektiv ledelse i børneinstitutionerne, men kun at de børneinstitutioner, der søger om at få lov til det, kan få den ordning. Der kunne måske være andre børneinstitutioner, der trængte hårdere til at få en kollektiv ledelse, nemlig dem, der ikke søger, for her må man jo regne med, at lederen har en mere autoritær indstilling. Så vidt går lovforslaget ikke, og det skal jeg